

POEIRA DE LUZ

Contan que en noite de estrelas unha cometa do ceo
guiou nas sombras ás xentes que viñan de ver ó pequeno.

Musgos, liques e carriza, prados fermosos semellan
e as pólas dalgún piñeiro forman, no monte, arboreda.

Debuxan unha paisaxe feita de engado e misterio
e van enchendo aquel sitio que hai pouco estaba baleiro.

Polo medio pasa un río cheo de auga limpa e fresca,
feito con papel de prata ¡cantos anceios espella!

Ten parrulos e muíño e tamén un muiñeiro,
e ten peixes e abidueiras pois é un río chairego.

E alí, lavando as súas roupas, quedan dúas lavandeiras
e algún pescador que lanza contando encher ben a cesta.

*Que non se oculte o amor debaixo das frías pedras
que non se esqueza o perdón por detrás dalgún silencio.*

Das casas saen carreiros con labras de serradelas
van ó Portal onde o Neno dorme un sono na barrela.

Figuras do pai e mai, a mula e o boi marela,
pastores que fan camiño, papel que arremeda o ceo.

Naceu naquel berce a estirpe que ós humanos se revela
fomentando os afectos, o perdón e a indulxencia.

Principio, orixe da crenza que vai alén do dereito
porque pregoa o amor e fai del o fundamento

e busca a liberación na paz e nunca nas guerras,
cando, se son ofendidos, poñen a outra meixela.

*Que non se oculte o amor debaixo das frías pedras
que non se esqueza o perdón por detrás dalgún silencio.*

Todo cuberto de neve, que é de fariña moi branca,
pon o adobio final a aquel Nadal da lembranza.

Folerpas de trapos brancos choven do alto cincento,
foulas moídas na pedra, branda, do muíño albeiro.
Aquela fariña triga cobre os cumios das montañas
mesmo ás árbores e arrimos, mesmo os tellados das casas.

Xa está feito o Nacemento riba dunha porta vella
naquel recanto do cuarto onde a niguén lle molesta.

¿Que cara poñerá o Neno cando do sono esperte
e os seus olliños de luz vexan alí tanta xente?

No medio, da enorme noite, ten o Belén unha poeira
de brillos e de esperanzas, de coloridos e alentos.

*¡Que non se apague o amor debaixo das frías pedras!,
¡que non se oculte o perdón por detrás dalgún silencio!
...Que esa poeira de luz foi o agasallo do Neno.*